

KC Starý Pivovar 12.3. – 18:00 | Kino Art – malý sál | 13.3. – 18:00

ASYLŮV ŽIVOT / Asyl / Kyrgyzstán / 2006 / 12 min.

Hlavní postavou filmu je malý chlapec Asyl, jehož snem je stát se fotbalistou. „A proč?“ ptá se Asyla jeho třídní učitelka. „No přece aby národní tým Kyrgyzstánu mohl konečně vyhrát mistrovství světa ve fotbale,“ odpovídá bezelstně Asyl. Ke splnění svého snu má ale chlapec velmi daleko. Místo pravidelného tréninku nebo aspoň hry s kamarády za domem musí kromě chození do školy živit matku a své mladší sourozence. Každý den vyráží v doprovodu svého spolužáka s primitivním vozíkem na cestu z místních jatek na tržiště a zpět. Jejich malé postavy urputně tlačící vozík přeplněný kýtami masa patří již neodmyslitelně ke koloritu chudého kyrgyzského městečka. Sympatický snímek podkreslený místní hudbou vznikl v produkci kyrgyzsko-turecké filmové školy Mahac.

BUDOVATELÉ RUIN / Future of Yesterday / Kuba, Německo / 2007 / 52 min. Kino Art – malý sál | 13.3. – 20:00

Městečko Pueblo Textil na západě Kuby žije ospalým každodenním životem. V revolučních sedmdesátých letech jej postavili komunističtí plánovači okolo nově vybudované továrny na textil. Mělo se stát výkladní skříň komunistické Kuby. Za vidinou zisku a prosperity sem přišly pracovat tisíce lidí z celé země. Bohatá léta však s rozpadem socialistického bloku vystřídal roky chudé. Nový film německé režisérky Tamary Miloševičové, který se představí ve světové premiéře, vykresluje každodenní realitu ve městě žijícím život po životě. Revoluční hesla vybledla a bývalou slávu dnes připomínají jen polorozpadlé paneláky a melancholické vzpomínky. Jedním z pamětníků je mechanik v důchodu Modesto, jež pracoval v místní textilce celý život. I jemu se při vzpomínkách dojetím třese hlas, i on žije v naději, že se do Pueblo Textilu prosperita opět vrátí. Na rozdíl od pamětníků však mají místní mladí lidé jiné sny. Třeba dvanáctiletá Giselles, která hrdě salutuje při vztyčování kubánské vlajky a memoruje revoluční hesla, sní o tom, jak jednou rodné město opustí a vydá se poznávat svět.

CESTA ZA SVĚTLEM / Into the Light / USA / 2007 / 82 min. Kino Art – malý sál | 12.3. – 18:00

V Africe umírá podle statistik denně 6500 tisíce lidí na AIDS. Tanzanie je jednou z nejpostiženějších zemí světa, HIV pozitivní je každý třicátý člověk. Místní socioložka Mama Liymoová pátrá spolu s režisérem Petrem Glenem po příčinách, proč se v Tanzanii navzdory intenzivní informační kampani nedaří lavinovité šíření viru HIV zastavit. Při rozhovorech s vesničany, žijícími mnohdy daleko z dosahu dostupné lékařské péče, vyjdou najevo hluboce zakořeněné předsudky a tradice, které pandemii viru velmi napomáhají. V řadě oblastí například stále přetrvává polygamie a nejen to - součástí dobrého vychování je při oslavách a větších sešlostech dát své manželky mužským hostům k dispozici. Ve snímku vystupuje několik lidí, jimž AIDS tvrdě zasáhl do života, nejen dospělých, ale i dětí. Navzdory neradostným statistikám však autoři snímku věří, že i Tanzanie najde svou cestu zpět na světlo.

DÁMY V BÍLÉM / Damas de Blanco / Česká republika / 2008 / 53 min. Sál Břetislava Bakaly | 11.3. – 17:30

Dámy v bílém je organizace matek, manželek a sester, které se společně pokoušejí dosáhnout propuštění pětasedmdesáti politických vězňů zatčených při tvrdém zákroku na Kubě na jaře roku 2003. Ženy se scházejí každou neděli a vedou tichý protestní pochod jako výraz požadavku okamžitého propuštění těchto mužů – jejich manželů, synů a členů jejich rodin. Film české dokumentaristky Ivany Miloševičové na základě otevřených výpovědí přináší jejich osobní příběhy. Umožňuje jim nahlas promluvit o tom, jaké to je, když jejich milovaný je označen za nepřítele státu. Příběhy matek obávajících se o život svých vězněných synů, žen, které musejí samy užít jak rodinu, tak svého muže v žaláři, a dcer, jež vyrůstají bez otce, jsou různé, a přece velmi podobné. Režisérka je kreativně spojuje v celek, který vzdává hold Dámám v bílém, organizaci oceněné před dvěma lety Cenou Andreje Sacharova za svobodné myšlení.

DĚTI V OTROCTVÍ / Child Slavery with Rageh Omaar / VB / 2007 / 90 min. Kino Art – velký sál | 12.3. – 17:00

Dvanáctiletého Mawulehaweho z Ghany prodali místnímu rybáři za čtyřicet dolarů, aby sloužil na primitivní lodi na jezeře Volta. Když jej rodiče vyprovázejí na nádraží, oslavují jeho vstup do dospělosti. Naopak indické bratrance Rahula (12 let) a Amita (7 let) poslaly vlastní rodiny do ilegální krejčovské dílny, dokonce pod záminkou, že se půjdou vyučit do školy. Místo toho pracují až osmnáct hodin denně – šijí tradiční sárí. Když je vládní úředníci přivedou zpět domů, nikdo z rodiny nemá velkou radost... Podle odhadů UNICEF je 8,4 milionu dětí na světě vystaveno otroctví či otročké práci. Některé jsou kořistí mafiánských band a obchodu s prostitutí, jiné obětí zoufalé chudoby a bezvýchodné situace celých společenství. Dětská práce, z našeho pohledu nepřijatelná, je mnohde

z ekonomických důvodů nevyhnutelná. Reportér BBC Rageh Omaar, sám původem ze Somálska, se vydává po stopách několika příběhů dětí ze zemí třetího světa. Natočil apelující reportáž, aniž celý problém zjednodušeně soudil západními očima.

Sál Břetislava Bakaly | 10.3. – 19:30 | KC Starý Pivovar 11.3. – 16:00 | Sál Břetislava Bakaly | 12.3. – 17:30

DMZ / Finsko / 2007 / 4 min.

Jednu z nejpřísněji střežených hranic na světě určuje 38. severní rovnoběžka, která přesně v polovině protíná Korejský poloostrov. V roce 1953 byla na hranicích vytvořena čtyřkilometrová demilitarizovaná zóna, jejímž středem prochází vojenská demarkační linie. Zde byla v roce 1953 podepsána dohoda o zastavení bojů. Jelikož tato dohoda nebyla podpořena následnými mírovými smlouvami, jsou technicky vzato Severní a Jižní Korea stále ve válečném stavu. Na tuto absurdní skutečnost se rozhodla upozornit dvojice finských tvůrců. Na minimalistickém prostoru pouhých čtyř minut představují v klipovitém, a místy až rozverném střihu nejrůznější obrázky ze současné KLDR. V horečném tempu se střídají záběry na nácvik vojenských pochodů, průvody vystrojených mažoretok, komunistické pomníky, na vsudypřítomnou tvář Kim Čong-ila, ale i fotografie zoufalých pokusů o přechod přísně střežených hranic. Ve snímku plném dynamické hudby nechybí řada mrazivě humorných záběrů ukazující realitu života Severní Koreje v celé její hrůzně absurditě.

DOPIS ANNĚ / Letter to Anna / Švýcarsko / 2008 / 83 min.

Kino Art – velký sál | 13.3. – 21:00

Ruská novinářka a bojovnice za lidská práva Anna Politkovská byla 7. října 2006 zavražděna. Taková je v Rusku cena svobody slova. Zrovna pracovala na dalším článku věnovaném únosům a zabíjení v Čečensku. Patřila mezi přední kritiky takzvané druhé čečenské války a jejích krvavých masakrů páchaných ruskou armádou na civilním obyvatelstvu, stejně jako metod Putinovy vlády, směřující zemi zpět k diktatuře. Nejvíce zdrcující obraz postsocialistického režimu nakonec nalezneme v její knize Putinovo Rusko, kde nového vůdce přirovnává ke Stalinovi, ale i ke gogolovským postavám. Politkovskou se už předtím někdo pokusil otrávit na palubě letadla, přežila i třídenní zajetí v Čečensku. Film Erica Bergkrauta shromažďuje posmrtná vyznání přátel, rodinných příslušníků i kolegů, z nichž vyvstává obraz statečné ženy, intelektuálky a bojovnice, oživující v Rusku tradici disentu. Jak říká šachový velmistr Gari Kasparov: „Nebyla to jenom vražda Anny, ale také svobody a žurnalistiky vůbec.“

DURAKOVO: VESNICE BLÁZNŮ / Durakovo, Village of Fools / Francie / 2007 / 53 min. Kino Art – malý sál | 15.3. – 20:00

Vesnice Durakovo leží nedaleko Moskvy. Na místním zámku vládne tvrdou rukou Michal Fjodorovič Morozov, který vychovává svěřené ovečky – zbloudilé mladíky, zkrachovalé existence a děti vysokých státních představitelů – k disciplíně, lásce k bohu a především k vlasti. Morozov je typickým představitelem mocných dnešního Ruska. Má konexe na nejvyšších místech, peníze, vliv a autoritu. Snímek režisérky Niny Kirtadzeové, oceněný Cenou za nejlepší dokumentární režii na festivalu Sundance, ukazuje, jak se země po svém vypořádala s pokusy zavést demokracii a nyní znovu usiluje o postavení světové vojenské supervelmoci. Lékem na bolavou ruskou duši se pro mnohé stal v putinovském Rusku všeobíjající nacionalismus hraničící s xenofobií, ke které – jako například v Durakovu – jsou vychovávány i děti. Když ve snímku Morozov vyjmenovává základní pilíře, na kterých vládnoucí nacionalisté obnovili myšlenky velkého Ruska, tedy bůh, car a prezident, je zřejmé, že myšlenky o demokracii a svobodných volbách pro vládnoucí elity nic neznamenají.

EGYPT: SLEDUJEME VÁS! / Egypt: We Are Watching You / 2007 / 53 min.

KC Starý Pivovar 11.3. – 16:00

V roce 2005 označil George W. Bush Egypt za zemi, která by mohla být státům na Blízkém východě příkladem demokracie. Prezident Husní Mubarak totiž vyhlásil na jaře téhož roku v Egyptě první „svobodné“ prezidentské volby. O tom, že z nich byli předem vyloučeni kandidáti opozice, se ovšem pomlčelo. Tři ženy odmítly nečinně přihlížet aroganci vlády i porušování zákonů a založily hnutí Shayfeen.com - Sledujeme vás. Trvajíce na tom, že v opravdové demokracii je moc založena pouze na svobodné vůli lidu, začaly posilovat vědomí Egyptanů o podstatě demokracie. Dokument Egypt: Sledujeme vás! zachycuje úspěchy a nezdary hnutí v prvním roce po založení. Kamera je s jeho zakladatelkami při pouličních rozhovorech s obyčejnými lidmi, při demonstracích, pochodech i zatýkáních. Sugestivně zachycuje malá vítězství i okamžiky bezradnosti a frustrací. V zemi, kde je podle státní propagandy za jedinou alternativu k současné vládě považováno hnutí islámských fundamentalistů, odhaluje snímek obrovskou vnitřní odvahu všech tří žen a sílu jejich přesvědčení v demokracii, svobodu a spravedlnost.

EMOTIKONY / Emoticons / Nizozemí / 2007 / 53 min.

Kino Art – velký sál | 14.3. – 17:00

Čtrnáctiletá Saskia je ve škole obětí šikany, své jediné kamarády zná jen přes internet a často s nimi hraje brutální počítačové střílečky. Sanne publikuje na webu vlastní introvertní poezii, zatímco Samantha, jež byla v patnácti letech znásilněna, uděluje na diskusních fórech rady mladším dívkám o sexu a lásce. Dcera alžírských imigrantů Zineb komunikuje po netu s příbuznými z domova a kamarádky Debbie a Inge prožívají své přátelství prostřednictvím stovek e-mailů. Slavná nizozemská režisérka Heddy Honigmannová se vydala na cestu za pubertálními dívkami, jež se uzavřely do světa internetu a zvykly si komunikovat prostřednictvím počítače. Všechny ale mají své důvody k tomu, proč podlehly kouzlu virtuálního světa: ať už trpí samotou, odloučením nebo nedovedou v reálném světě zvládat svá traumata. Film postupně odkrývá mechanismus odtažitosti i naopak zvláštní důvěrnosti chatování a povídání přes webkameru. Internet nabízí děvčatům pocit bezpečí, naplňuje jejich fantazie a dodává jim trochu sebevědomí. Režisérka dokazuje, že virtuální svět může některým mladým lidem poskytnout to, co ve svém nejbližším okolí nenacházejí – přátelství a lék na samotu.

ESMA / Bosna a Hercegovina / 2007 / 26 min.

Kino Art – velký sál | 15.3. – 17:00

„Váš manžel je bohužel mrtev. Vidím ho, jak leží na břiše s prostřelenou hlavou zakopán na kraji lesa mezi dvěma stromy,“ říká v úvodu snímku jasnovidce bosenské psycholožce Esmě. Ta neváhá a v doprovodu několika mužů s bagrem se ihned vydává na určené místo. Zanedlouho zde opravdu narazí na lidské ostatky. Podle testu DNA se ale ukáže, že jejího manžela nejsou. Ten byl s největší pravděpodobností zavražděn během bosensko-srbské války na příkaz nechvalně proslulého generála Mladiče. Esma proto neváhala a během soudního líčení s Mladičem odjela svědčit do Haagu. „Je to absurdní. Mám sice potřebu najít jeho tělo, ale když zjistím, že to není on, jsem ráda,“ říká se slzami v očích Esma, ovdovělá matka dvou dospívajících dcer, nad dalším nálezem některé z obětí balkánského konfliktu. V závěru nesmírně silného, a přitom velmi civilně natočeného snímku se dozvídáme, že podle odhadů je v Bosně a Hercegovině stále nezvěstných 13 500 lidí.

GLOBÁLNÍ POHODA / Everything's Cool / USA / 2007 / 100 min.

Sál Břetislava Bakaly | 13.3. – 17:30

Globální oteplování je vážný problém dnešní doby. Historii dvaceti let donkichotské snahy aktivistů ve Spojených státech varovat veřejnost před nebezpečím oteplování planety shrnuje vážně nevážná „dokumentární groteska“ *Globální pohoda*. Film připomene mimo jiné činnost publicistů Rosse Gelbspána či Billa McKibbena, moderátorky kanálu The Weather Heidi Cullenové nebo vládního úředníka Ricka Piltze, jenž odmítl nátlak americké administrativy, aby cenzuroval výroční klimatické zprávy. Provokativní rétorika, humor i zábavné animace jsou zde na místě – vždyť příběhy veteránů boje za uznání problému klimatických změn jsou lemovány posměchem politiků, podplacených vědců nebo uhelných lobbistů. Navíc proroci globálního oteplování musejí hledat nové, zábavné i alternativní způsoby, jak se domoci pozornosti širší veřejnosti a vyvolat tlak na politickou reprezentaci. Snímek je jedním z nejlepších filmů o globálním oteplování posledních let.

HORMONÁLNÍ AKVÁRIUM / Fish 'n' Pills / Česká republika / 2007 / 20 min.

Kino Art – velký sál | 11.3. – 17:00

Když před několika lety našli britští rybáři v těle rybiho samce jikry, nestačili se divit. Jejich podezření padlo logicky na nedalekou farmaceutickou továrnu, odkud se podle nich mohly dostat do řeky látky využívané při výrobě hormonální antikoncepce. Podle nejnovějších výzkumů ale mohou za to, že rybí samci přicházejí stále častěji o svou mužnost, takzvané endokrinní disruptory. Tyto látky se dostávají do vody z moči žen užívajících hormonální antikoncepci. Antikoncepční pilulka jako symbol sexuální svobody tedy nejen činí ženy závislými na syntetických hormonech masově produkovaných a propagovaných farmaceutickým průmyslem i samotnými lékaři, ale také zamožuje životní prostředí. V hravém a velmi vtípně sestříhaném černobílém dokumentu studentky FAMU Terezy Tary zavítáme nejen mezi gynekoložky, vášnivé rybáře či mladé dívky užívající antikoncepci, ale také mezi biology milující cyklistiku či básně Christiana Morgensterna.

JAK DÁL V AFRICE / How to Get Ahead in Africa / VB / 2006 / 48 min.

Kino Art – velký sál | 14.3. – 19:00

O tom, jak velký problém představuje v dnešní Africe korupce, nás přesvědčí apelující reportáž Soriouse Samury natočená v Keni a na Pobřeží slonoviny. Vydávajíc se za jednoho z místních obyvatel, reportér přibližuje pomocí skryté kamery prostředí městských slumů a každodenní souboj obyčejných Afričanů s úplatky, bez nichž nejde v tamní společnosti přežít: podplácí se na úradech, u doktora, ve škole... Samura musí „podmáznout“ jak místního hlídače, tak nadřízeného, aby dostal novou práci. A co horšího - ukazuje se, že je naopak velmi snadné založit si fiktivní humanitární organizaci a s pomocí úplatků čerpat tisíce liber z mezinárodní pomoci. Rodák ze Sierry Leone nabízí na evropské poměry nebývale autentický pohled na společnost, v níž je člověk člověku vlkem. Před našima

očima se odhaluje rozvětvený systém dennodenní korupce, který ožebračuje nižší vrstvy africké společnosti a podvazuje jakýkoliv rozvoj černého kontinentu.

JESTLI SE USMÍVÁM / To See If I'm Smiling / Izrael / 2007 / 60 min.

Kino Art – malý sál | 10.3. – 18:00

Izrael je jediná země na světě, kde osmnáctileté dívky dostávají povolávací rozkaz k nástupu na povinnou vojenskou službu. V poutavě natočeném filmu režisérky Tamar Jaromové několik bývalých vojaček vypráví o svých zkušenostech v armádě. Všechny se dostaly do pásma Gazy a na Západní břeh Jordánu – tedy do míst nejintenzivnějších konfliktů. Ačkoli se bezprostředně neúčastnily vojenských operací, zažily situace, jež se jim nesmazatelně vryly do paměti a definitivně ukončily jejich bezstarostné dospívání. Mladé ženy se velmi kriticky ohlížejí do doby, kdy zcela nezkušené držely ve svých rukou moc, a s nebývalou otevřeností se vyslovují k absurditě nekončící války mezi Izraelci a Palestinci. Vysvětlují, co pro ně osobně znamenalo žít osamoceně mezi muži, a zároveň se s pocitem očisty svěřují se svými pochybnostmi týkajícími se způsobů, jakými s Palestinci jednaly na kontrolních stanovištích.

Kino Art – velký sál | 10.3. – 19:00 | Sál Břetislava Bakaly | 15.3. – 17:30

JIHAD TV / Velká Británie / 2006 / 46 min.

Pro současný terorismus je stejně jako plastické trhaviny důležitá propaganda. Bezprecedentní mediální zbraní al-Káidy jsou záběry úspěšných útoků radikálních islámských bojovníků. Na internet jsou umísťovány téměř denně: smějící se sebevražední atentáčníci před akcí či známé bestiální popravky unesených. Ne náhodou se pro takové materiály vžil název Jihad TV, neboť mají u mladých muslimů vzbuzovat vzrušení z boje i touhu přidat se k teroristům. Nic ale není tak jednoduché. Protiamerickou i protižidovskou nenávist šíří na Blízkém východě také krvavé videohry Hizballáhu nebo dětské pořady syrské televize. Investigativní reportáž britského televizního kanálu Channel 4 natočil Paul Eedle, jenž se zabývá islámskými radikálními skupinami od 80. let. Snaží se dopátrat, jaký vliv může mít taková propaganda na muslimskou mládež v arabském světě, ale i v samotné Británii. Jeho závěry nejsou až tak pesimistické, byť množství záběrů „televize nenávisti“ značně stoupá.

JINÝ ŽIVOT / Different Life / Rusko / 2006 / 26 min.

Kino Art – malý sál | 15.3. – 20:00

Režisér Vladimír Eysner nás zavede do nejmenované ruské vesnice v irkutské oblasti, kde žijí necelé dvě stovky obyvatel. Drtivá většina z nich nemá práci a od rána do večera pije, muži i ženy. O děti se nestarají, nanejvýš je v opilosti zbíjí a místo do školy je posílají ukrást sousedovi trochu konopí. Rozpadlé staré roubenky, blátivé cesty uprostřed vesnice, po nichž se potácejí opilci, zarostlá pole a zrezivělé kombajny nápadně kontrastují s krásou okolní přírody. Stejný protiklad tvoří tradiční písně folklorní kapely opěvující krásy ruského venkova a současná realita. Průvodcem filmu je místní policista V. G. Satunov, který musí každodenně řešit nespočet konfliktů a problémů, jejichž příčinou je téměř vždy alkohol. Syrově upřímný snímek je vtipně prokládán černobílými záběry ruské televize zachycující různé tváře života moskevské metropole.

Sál Břetislava Bakaly | 10.3. – 19:30

KALINOVSKÉHO NÁMĚSTÍ / Kalinovski Square / Estónsko, Bělorusko / 2007 / 73 min.

V březnu 2006 se v Bělorusku konaly prezidentské volby. Přestože do nich vkládala opozice i světová veřejnost velké naděje, zmanipulované volby potřetí za sebou vyhrál Alexander Lukašenko, když podle oficiálních výsledků získal více než 85 procent hlasů. Známý běloruský režisér Jurij Chaščevatskij byl jedním z pozorovatelů událostí, které volby provázely. Točil předvolební mítinky, prohlášení prezidentských kandidátů, dění na protilukašenkovských demonstracích i rozhovory se zatčenými odpůrci režimu. Ve svém novém filmu Kalinovského náměstí dokázal, podobně jako ve svém předchozím snímku Obyčejný prezident, zpracovat temné a despotické poměry panující v současném Bělorusku do znamenité politické satiry. S ironií a vtipem přesně pojmenoval, čím země trpí nejvíce: Lukašenkovým sebestředným chápáním světa, od kterého se odvíjí i jeho despotický způsob vládnutí. Kromě toho dává snímek s humorem nahlédnout pod pokličku propracovaného systému státního aparátu, jehož důsledné mechanismy neumožňují jakýkoliv náznak demokratizace a „svobodné“ volby měni ve frašku.

KONGO: HLUBOKÉ TICHŮ / The Greatest Silence: Rape in the Congo / USA, Kongo / 2007 / 77 min.

Občanská válka v Konžské demokratické republice je jedním z nejvleklejších a nezapomenutějších světových konfliktů. Přestože na dodržování míru po letech válek dohlížejí tisíce vojáků OSN, především na východě země se stále bojuje. Oběťmi vleklých bojů jsou také statisíce dívek a žen, které jsou masivně a velmi brutálními způsoby znásilňovány. Kromě častých zdravotních problémů trpí znásilněné ženy mnohdy i vyloučením z vlastních rodin a zavržením okolím. Konflikt za sebou nechává také celou generaci sirotků počatých násilím. Sugestivní snímek americké dokumentaristky Lisy F. Jacksonové přináší znepokojivá svědectví o životech a utrpení znásilněných žen ve válkou zdevastované zemi. Autorka pátrá po příčinách současného jevu, kdy znásilnění není pouhým násilným aktem a výrazem chtíče vojáků, ale stává se systémovým prostředkem k porážce a ponížení nepřítele. Snímek obsahuje autentické výpovědi nejen obětí znásilnění, ale i jejich pachatelů. Citlivost režisérčina přístupu k postavám filmu umocňuje skutečnost, že byla kdysi sama brutálně znásilněna.

MEZI NEBEM A ZEMÍ / Between Heaven and Earth / Nizozemí / 2006 / 72 min. Kino Art – malý sál | 10.3. – 20:00

Cirkus má v Uzbekistánu dlouhou tradici a vždy patřil k hlavním atrakcím legendární hedvábné stezky z Číny do Evropy. I v dnešních dnech vypadají kočovné – často rodinné – cirkusy podobně jako v časech Čingischána. Vizualně strhující snímek nizozemského režiséra Franka Van den Engela vypráví příběh starých přátel Achata a Tursuna Aliho. Oba se vyučili cirkusovému umění u stejného učitele v jižním Uzbekistánu, oba založili vlastní kočovné cirkusy. Oba se také angažovali v politice a byli aktivními členy později zakázané politické strany. Nedávné události v Uzbekistánu, kterému vládne tvrdou rukou diktátor Islam Karimov, však jejich životní cesty rozdělily. Okouzlivá atmosféra tradičních cirkusů, provazochodců a akrobatů se ve filmu prolíná s nenápadným, zato však všudypřítomným strachem z represí. Achat, který strávil za protirežimní činnost několik let za mřížemi, se i nadále angažuje za práva nespravedlivě perzekuovaných. Jeho přítele Tursuna však už zajímá pouze jeho cirkus.

MILOŠEVIČ U SOUDU / Milosevic on Trial / Dánsko / 2007 / 69 min.

Největší soudní líčení od dob norimberského procesu – tak bývá označován proces se Slobodanem Miloševićem, bývalým prezidentem, obviněným z válečných zločinů a genocidy, jež se udály během válek na území bývalé Jugoslávie. Během masakrů zemřelo více než sto dvacet tisíc lidí a války za sebou zanechaly tři miliony uprchlíků.

Autoři dokumentárního filmu *Milošević u soudu* měli jedinečnou možnost sledovat soudní líčení s mužem přezdívaným „Řezník z Bělehradu“ od jeho počátku z bezprostřední blízkosti. Hovořili s hlavními aktéry soudního řízení, zachycovali historii a odhalovali taktiku a strategii tak, jak se měnila podle vývoje líčení. Snímek režiséra Michaela Christoffersena ukazuje místy až absurdní protichůdnost hodnot soudců, prokurátorů a obžalovaných. Přináší přímá svědectví účastníků nedávných masakrů před soudem, která konfrontuje se záběry a rozhovory z míst, kde se tyto události odehrály. Působivě tak vykresluje a rozkrývá skryté vnější faktory, které vstupují do hry, když sedí na lavici obžalovaných muž zodpovědný za smrt statisíců lidí.

MODLITBA ZA MÍR / Prayer of Peace / Barma, Thajsko / 2006 / 28 min. Sál Břetislava Bakaly | 12.3. – 17:30

Občanská válka v Barmě se do pozornosti světových médií dostává jen zřídkakdy. Vládnoucí vojenská junta terorizuje vlastní obyvatelstvo a současně systematicky vyhlazuje domorodá nebarmánská etnika. Tak se děje i v případě Karenů, kmene žijícího na východě země u hranice s Thajskem. Unikátní reportážní snímek Matta Blauera ukazuje realitu a krutost občanské války v Barmě a každodenní boj vesničanů karenského původu o přežití. Blauer, žijící od roku 1999 v Thajsku, natáčel v Barmě se skupinou lokálních karenských aktivistů, kteří se snaží pomáhat uprchlíkům. Členkou skupiny je například zdravotní sestra, která se po smrti rodičů rozhodla zasvětit svůj život pomoci utečencům. Dále je tu pastor-kameraman, který se snaží zaznamenávat videokamerou případy porušování lidských práv v naději, že se mu podaří zalarmovat netečný svět k akci proti barmskému režimu. Blauer s nimi několikrát ilegálně překročil thajskou hranici, aby přinesli léky a další materiální pomoc. Záběry, které při těchto přechodech natočil, jsou burcujícím svědectvím o utrpení zapomenutého národa.

MŮJ MANŽEL ANDREJ SACHAROV / My Husband Andrei Sakharov / Litva, Francie / 2006 / 52 min.

Andrej Sacharov byl geniální fyzik, otec ruské vodíkové bomby. Hrůzný dopad, jenž měl jeho vynález na bezpečnostní situaci tehdejšího světa rozděleného železnou oponou, jej přiměl ke stále častějším projevům svědomí a občanského postoje. Od šedesátých let byl sovětským režimem pronásledován, třebaže mu v roce 1975 byla udělena Nobelova cena míru. Po nástupu přestavby byl sice slavnostně pozván Gorbačovem do Moskvy a stal

se poslancem státní dumy, leč brzy byl pro mnohé nežádoucí osobou. Na člověka připomínajícího epochu, kdy určitá skupina lidí v Sovětském svazu žila v disentu, vzpomíná jeho dlouholetá družka Jelena Bonnerová, která se Sacharovem sdílela sedmileté vyhnanství v Gorkém, izolaci od společnosti a byla mu oporou při jeho protestních hladovkách. Téměř dvacet let po jeho smrti se ve vyprávění této silné ženy i v archivních záběrech odráží osobnost intelektuála, který cítil zodpovědnost za svou dobu. Kvůli svému svědomí i přesvědčení se neváhal postavit kdykoliv na odpor.

NA KONCI DUHY / End of the Rainbow / Austrálie, Francie / 2007 / 84 min. Kino Art – velký sál | 11.3. – 17:00

Na první pohled se zdá vše v pořádku. Nadnárodní těžařská společnost vyjedná u guinejské vlády vstup do této západoafrické země, přestěhuje zařízení na vyhlédnuté naleziště zlata a domorodcům vyplatí kompenzace. A jakmile se spustí provoz, přinese to vesničanům z chudého regionu práci! Ale přesto mezi komunitou a bílými dobyteli zlata dochází postupně k nevyhnutelnému neporozumění a konfliktu, k jehož utlumení povolají zástupci investora i armádu. Kmenové společenství, jež bylo po léta závislé na drobných nálezích zlata, sotva rozumí pravidlům globalizované ekonomiky, natož jejím dobrodružným příležitostem. Vesničané proto dál načerno hledají vzácný kov, a pokud je chytí, putují do vězení. Až těžařská firma se svými zlatými cihlami odjede, zůstane po ní vydolovaná krajina a opět o něco větší chudoba. Film postrádá politickou i ideologickou rétoriku, představuje spíše meditaci nad tím, jak tradiční společenství stále obtížněji čelí rozvinuté moderní civilizaci.

OBČAN HAVEL / Citizen Havel / Česká republika / 2007 / 150 min. Sál Břetislava Bakaly | 15.3. – 19:30

Film *Občan Havel* s podtitulem *Scény z prezidentské kuchyně* nahlíží do zákulisí politických i soukromých dramát prezidentského období Václava Havla. Film jej zachycuje v nejrůznějších situacích - při politických jednáních i ve chvílích, v jakých ho média běžně neprezentují, například když se dokáže rozčlít a nadávat na špatně ušité košile. Stejně jako v jeho životě hrají i ve snímku důležitou roli obě jeho manželky, Olga a Dagmar, objeví se zde jeho přátelé a spolupracovníci, světoví i čeští politici, ale například i členové skupiny Rolling Stones. Režisér Pavel Koutecký sledoval prvního českého prezidenta více než třináct let. Premiéry svého nejzajímavějšího a největšího filmového projektu se Koutecký bohužel nedomohl. Po jeho tragické smrti na jaře 2006 se dokončení filmu ujal režisér Miroslav Janek. Festival Jeden svět uvádí ve světové premiéře rozšířenou režisérskou verzi filmu. Diváci v ní uvidí řadu scén, které se do dvouhodinového filmu putujícího po českých kinech nevešly.

OBCHODNÍK S ČAJEM / Tea Boy of Gaza / Velká Británie / 2006 / 38 min. Kino Art – velký sál | 13.3. – 17:00

Dvanáctiletý Mahmoud prodává čaj. Každý den se musí tajně vlízt do nemocnice v pásnu Gazy, aby rodině pomohl s obživou. Ale obchody jdou den ode dne hůře. Po předloňském vítězství hnutí Hamás v palestinských volbách zastavilo mezinárodní společenství finanční pomoc v hodnotě miliardy dolarů. Šest měsíců poté chybějí palestinské samosprávě peníze a původně třicetiprocentní nezaměstnanost závratně roste. Nemocnici se pokoušejí ovládnout ozbrojenci, zatímco státní zaměstnanci, mezi nimi i lékaři a ošetřovatelé, nedostávají už šest měsíců plat. Zdařilý středometrážní film *Obchodník s čajem* *The Tea Boy of Gaza*, natočený před nedávným opětovným obsazením pásma Gazy izraelskou armádou, je příkladem publicistického formátu BBC World. Přibližuje autentickou atmosféru ohniska blízkovýchodního konfliktu a ukazuje jeho naléhavou politickou, ale i lidskou tvář. Zatímco stoupenci Hamásu stále věří, že právě toto hnutí jim zajistí zlepšení katastrofické situace i nápravu křivd, a jsou připraveni trpět, jiní, jako chirurg Jomma Al Saqqa, o prospěšnosti této vlády pochybují. A malý Mahmoud? Politiku nenávidí – snaží se jen přežít a prodat nějaký čaj.

OHNIVÉ JEZERO / Lake of Fire / USA / 2006 / 152 min. Kino Art – malý sál | 12.3. – 20:00

Odvážný pohled na jedno z nejvíce polemických a diskutovaných témat současnosti – na problematiku potratů ve Spojených státech. Snímek, jehož název pro křesťany symbolizuje vizi pekla, které čeká všechny zastánce přerušení těhotenství, vznikl celých patnáct let a rozhodně divákům nenabízí jednoznačné zodpovězení otázky, zda s potraty souhlasit, či ne. Naopak, režisér Tony Kaye zde poskytuje prostor celému spektru výrazně protichůdných názorů. Z různých úhlů pohledu a s využitím široké škály rozhovorů s fundamentalisty, stoupenci legalizace potratů, lékaři, sociology i s politiky (mezi kterými nechybí takové osobnosti jako např. Noam Chomsky, Alan Dershowitz nebo Randall Terry) konfrontuje jak fyzické, tak psychické důsledky potratu, čímž téma nabývá nebývalé komplexnosti. Černobílý, a přesto barvitý snímek pak přesahuje základní diskusi o problematice potratů: je skvělou metaforou na téma úvah o svobodě volby a o možnosti rozhodování v obecné rovině.

OPUŠTĚNÍ / Abandoned / Bulharsko, Velká Británie / 2007 / 90 min.

Kino Art – malý sál | 11.3. – 20:00

Snímek odhaluje šokující realitu péče o hendikepované děti v Bulharsku. Režisérka Kate Blewettová strávila devět měsíců v léčebně pro zaostalé děti v bulharské vesnici Mogilino. Zaznamenala strašlivé podmínky, v jakých tu přežívá sedmdesát pět dětí, kterých se kvůli jejich postižení vzdali vlastní rodiče. Zdejší svět je skutečnou lidskou tragédií a Opuštění je film pro silné povahy. Mnoho dětí v léčebně je těžce postižených – hluchých, slepých nebo upoutaných na lůžko. Téměř žádné z nich nemluví, nikdo je to nenaučil. V prostředí absolutního nezájmu ze strany ošetřovatelů, kteří se k dětem mnohdy chovají jako ke zvířatům, ztrácejí naději i ti, kteří mohli doufat v důstojný život. Jednou z nich je osmnáctiletá autistická dívka Didi, kterou do ústavu odložila její matka. Didi mluvit umí a má mnohé co říct. Ale nemá si s kým povídat. Stává se tak vězněm tohoto otřesného světa ticha a lhostejnosti. Ještě otřesnější je ale zjištění, že v Bulharsku žije v podobných ústavech nejvíce dětí ze všech zemí Evropské unie.

PLAVBA PO JANG C'-ŤIANG / Up The Yangtze / Kanada / 2007 / 93 min.

Kino Art – velký sál | 13.3. – 19:00

Přehrada Tři soutěsky, megalomanský projekt současné čínské garnitury, propojuje osudy mnoha lidí. Ke dvěma milionům repatriovaných lidí i k zaměstnancům obrovského říčního projektu přibývají každoročně také davy západních turistů, kteří touží během luxusní plavby proti proudu řeky naplnit své představy o tom, jaká Čína je. Trajekt díky tomu poskytuje pracovní příležitost jak mladé dívky z chudé rodiny, tak mladíkovi, který si chce vydělat, aby posílil své postavení mezi městskými vrstevníky a získal existenční nezávislost. Během plavby sleduje čínský režisér, usazený v Kanadě, nejen situaci okolo přehradního projektu, ale i celkovou atmosféru v zemi. Vystihuje rozdíl mezi oblastmi, do kterých Čína investuje, a těmi, ze kterých čerpá svou nesmírnou sílu, a všímá si drobných projevů nesvobody a ústrků. Jedna z postav filmu říká: „Hrdinové mají v Číně těžký život, ale obyčejný člověk je na tom ještě hůř.“ Velký podíl na úrovni filmu má kameraman Wang Shi Qing, který obrazovou stránku vybavil řadou působivých pomalých jízd a přesně komponovaných statických záběrů.

POPRVÉ / First Day / Polsko / 2007 / 20 min.

Kino Art – velký sál | 15.3. – 21:00

Kultivovaně komponované podobenství *Poprvé* ukazuje odlehlou sibiřskou osadu, kde se čas jako by zastavil. Muži připravují sítě na rybolov, ženy vaří v tradičních jurtách a skupinka dětí se bezstarostně baví nejrůznějšími hrami. Z poklidné idylly je náhle vytrhne příjezd lodi se školní inspektorkou, která i v této pustině hledá děti školou povinné. A tak jsou malí Igor, Artur, Inesa a další naloženi na loď, poté do vrtulníku a po celodenní cestě přistávají v městečku Aksarca. První slzy roní v místním internátě, další jim stékají po tvářích ve třídě, kde jim učitelka ukazuje obrázky Kremlo, místa, „...kde pracuje Vladimir Putin, aby učinil Rusko mocnější a krásnější zemí“. Malá Inesa si místo poslouchání výkladu o krásách Moskvy maluje obrázek s jurtou, usazený Igor neustále kouká z okna. Oba tuší, že doba dětství jim definitivně skončila, navíc tak daleko od důvěrně známého prostředí. Mezinárodním festivalu dokumentárních filmů IDFA.

POUSTEVNA, DAS IST PARADIES! / A Town Called Hermitage / ČR / 2007 / 74 min.

Kino Art – malý sál | 11.3. – 18:00

Dolní Poustevna – ráj, či peklo kdesi na česko-německé hranici? Po druhé světové válce museli téměř všichni zdejší původní obyvatelé město opustit. Z nejrůznějších důvodů se sem postupně ze všech koutů světa přistěhovali noví lidé, aby na místě, které ztratilo své kořeny, začali nový život. Dospívající vietnamská dívka Denisa se nudí v rodinném obchodě a šetří společně s kamarádkou peníze na vysněnou návštěvu rodné země. Sudetoněmecká důchodkyně si vybavuje události druhé poloviny 20. století a oddává se dojemným vzpomínkám. Holanďan Dan hledá se svou rodinou zdravý způsob života. Nezaměstnaný padesátiletý Němec Volker miluje české bary, tržnice, nevěstince a také Čechy, protože ti si zkrátka umějí užít života. Několik mentálně postižených v jednom z mnoha místních ústavů svobodně komentuje svět kolem sebe. Snímek je zábavně poskládaná mozaika osudů obyvatel „vykořeněné“ obce.

PRACUJÍCÍ MÁMA / Working Mom / Izrael, Bolívie, USA / 2006 / 78 min.

Sál Břetislava Bakaly | 11.3. – 19:30

Poutavý snímek sleduje osud ženy, která se pokusila zajistit svou chudou rodinu. Ztratila při tom ovšem mnohem více, než předpokládala. V roce 1990 zanechala Marisa Villozialová svého tříletého syna a o rok mladší dcerku na výchovu u svých rodičů a odešla z Bolívie, aby si za mořem našla práci. Dostala se až do Izraele, kde patnáct let do úmoru pracovala jako uklízečka. Vydělané peníze posílala domů ve víře, že se jí takto podaří vybudovat pro rodinu dům a dětem zajistit lepší život. Dospívání dětí ale mohla sledovat jen na fotografiích a jediný kontakt s rodinou udržovala pravidelnými telefonáty. Když se v roce 2005 vrátila zpět, zjistila, že jí místo vysněného domu čeká jen nedostavěná ruina a že se svým dětem naprosto odcizila. Působivé jsou ve snímku intimní záběry mlčících tváří: při setkání na letišti i v momentě zklamání z nemožnosti navázat vzájemný kontakt. Drama ze skutečného života, které upozorňuje na témata, jako je chudoba a odcizení v globalizovaném světě.

PROKLATÉ KARIKATURY / Bloody Cartoons / Dánsko / 2007 / 53 min.

Sál Břetislava Bakaly | 15.3. – 17:30

Když v září 2005 dánský deník Jyllands - Posten uveřejnil sérii karikatur proroka Mohameda, odstartoval nevídané protesty v celém muslimském světě. Intenzita a organizovanost demonstrací vzbudily otázku, zda jsou skutečně pouze spontánním vyjádřením nevole muslimů. Dánský investigativní novinář a dokumentarista Karsten Kjaer se pokusil zjistit, kdo mohl mít zájem na masivním rozšíření protestů a eskalaci nenávisti vůči Západu. Při rozplétání pavučiny událostí, které následovaly po otištění karikatur, natočil desítky rozhovorů. Hovořil s duchovními zodpovědnými za podněcování násilí, setkal se s demonstranty, kteří vypalovali ambasády, zpovídal novináře i vydavatele novin. Navštívil Libanon, Sýrii, Írán, Turecko i Katar. Stále častěji si přitom kladl otázku, kde leží hranice jednoho z pilířů demokracie - svobody projevu. Kjaerův film Proklaté karikatury tak dalece přesahuje horizont reakcí na Mohamedovu kresbu. Vypovídá spíše o problémech pramenících z odlišnosti hodnot, neporozumění a vzájemné intolerance, podpořených navíc manipulováním informacemi a účelovým zneužíváním lidí.

PŮL ČTVRTÉ / Half Past Three / Česká republika / 2006 / 75 min.

Kino Art – malý sál | 14.3. – 18:00

Pozoruhodný film o bohatém životě v chudém a malebném Rachovském rajonu na Zakarpatské Ukrajině, kde nějaká ta hodinka zpoždění nehraje žádnou roli. Snad také proto, že se zde čas už kdysi zastavil a ani v době po rozpadu Sovětského svazu život v této zemi nenabral zběsilé tempo. Mladý talentovaný režisér Tomáš Hodan ve svém celovečerním dokumentu právě v tomto kraji objevil lidi, kteří si dokážou užívat života plnými doušky, přijímají ho velmi přirozeně se všemi jeho klady a zápory a jinde by asi žít nemohli. Se svou otevřeností dokázal najít ke svým obyčejným hrdinům neobyčejně laskavý vztah a oni mu za to poskytli materiál pro úsměvný, a leckdy až svébytně humorný snímek, jenž diváka příjemně ukolébá.

KC Starý Pivovar 12.3. – 18:00 | Kino Art – malý sál | 13.3. – 18:00

PUTOVÁNÍ ČERVENÉ LEDNIČKY / Journey of a Red Fridge / Srbsko / 2007 / 52 min.

Červená lednička zn. Coca-cola putuje na opravu jedním z nepálských údolí pod Annapúrnu. Na nit její poutě se navlékají zážitky mladého nosiče jménem Hari Rai. Ten těžkou prací řeší nedostatek pracovních příležitostí v regionu a vydělává si tak na studium, podobně jako řada jeho souputníků. Dospívající chlapci v Nepálu nosí celkem běžně i stokilové náklady všeho, co vesničané nebo turisté v nedostupných oblastech Himálaje potřebují. Film nesklouzává k lacinému kontrastu, tvořenému symbolem nadnárodní korporace a krásnou vysokohorskou přírodou, ale shromažďuje autentické informace ze života v rozvojovém regionu, ovlivněného turismem, extrémními přírodními podmínkami a celkově výjimečnými okolnostmi. Hari Rai cestu doplňuje svými komentáři k nepálské společenské situaci, setkává vesničany, kterým za jídlo přibere do ledničky třeba živá kuřata, ale mluví i o vlastních snech a životních cílech.

Kino Art – malý sál | 15.3. – 18:00

RÁJ - TŘI CESTY PO TOMTO SVĚTĚ / Paradise - Three Journeys in This World / Finsko / 2007 / 51 min.

Obrazově poutavý finský snímek přináší tři střípky z lidských osudů spojených s rozsáhlou migrací Afričanů do Evropy. V prvním segmentu Rajčata kamera sleduje Bakaryho, ekonomického emigranta z Mali, žijícího ve Španělsku v podstatě na ulici a zaměstnaného na rajčatové farmě. Záběry doprovází vyprávění Bakaryho rodičů – s příbuznými se shledáme ve třetí části přímo v malijské vesnici, kde jim filmaři předávají mladíkův vzkaz. Prostřední příběh Plot zprostředkovává senegalský mladík, kterému se plánovaný přechod marocko-španělské hranice nepovedl. Zatčenou skupinu čekal tvrdý osud – uprchlíci byli odvezeni hluboko do pouště a někteří z nich se návratu do civilizace nedožili. Ti zbývající se dodnes schovávají před marockými úřady a policií. Díky formě, ve které se setkávají efektní obrazy s osobními zpověďmi několika lidí ve zvukové stopě, má film melancholický nádech vystihující rezignaci, která následovala po fázi odchodu plného nadějí a tvrdého střetu s novou realitou.

Sál Břetislava Bakaly | 12.3. – 17:30

SEVERNÍ KOREA, JEDEN DEN ŽIVOTA / North Korea, A Day in the Life / Nizozemí / 2004 / 48 min.

V dokumentu Severní Korea, jeden den života vystupuje se svou rodinou dělnice Hong Sun Hui, která pracuje v továrně na výrobu oblečení. Spolu se svými blízkými provede diváka běžným dnem v zemi Milovaného Vůdce. Lidé zde pokorně snášejí ustavičně útočící propagandu a v poklidu vykonávají své povinnosti. Dcera Hong se ve školce učí, že „květiny potřebují k růstu Slunce a ona lásku Velkého Vůdce“. Systém výchovy v intencích ideologie a všudypřítomná kontrola působí děsivě a absurdně. Přesto i zde existuje způsob možného úniku od krušné reality: hodiny angličtiny pro bratra Hong znamenají jiskru naděje. Avšak i pro něj zůstává internet jen heslem v slovníku cizích slov, jehož význam pouze matně tuší.

Kino Art – velký sál | 11.3. – 21:00 | Sál Břetislava Bakaly | 13.3. – 20:30 | Kino Art – velký sál | 14.3. – 19:00

SHIT AND CHICKS / Nizozemí / 2006 / 10 min.

Hlavní postavou filmu je 64letý pan Rogation z jihozápadní Ghany. Celý život byl vojákem u námořnictva a do své rodné vesnice se vrátil až jako důchodce. Nikdy ale nezapomněl na jedinečný způsob krmení kuřat, který mu kdysi ukázal otec a jenž se v jeho rodině předává po dlouhé generace. Základem je kravský trus, který se napěchuje do malého barelu, pořádně zalije vodou a zahrabe poblíž určeného stromu. Snímek odkrývá další tajemství této starodávné techniky, díky které pan Rogation nemusí kupovat svým kuřatům drahé krmení. Filmový debut Holanďana Keese van der Geesta plynoucí poklidným tempem se bez dialogů či komentáře zcela koncentruje na ukázkou Rogationovy důmyslné a zcela přírodní chovatelské metody.

SVATÉ MĚSTO UVÁDÍ / Jerusalem Is Proud To Present / Izrael / 2006 / 82 min. Kino Art – velký sál | 14.3. – 21:00

V létě 2006 se měl stát Jeruzalém poprvé v historii hostitelem festivalu World Pride, s plánovaným vyvrcholením v podobě gay pride parade – tradičního pochodu za práva gayů a leseb. Připravovaný festival se však setkal s enormním odporem představitelů židovské, muslimské i křesťanské náboženské komunity. Především ultraortodoxní Židé neváhali použít veškerých prostředků, včetně zastrašování a hrozeb fyzickou likvidací, aby plánované akci zabránili. Jejich nesmiřitelný odpor rozpoutal v ulicích Jeruzaléma ve dnech předcházejících plánovanému pochodu vlnu násilí. Dokumentární film Svaté město uvádí ukazuje odhodlání a statečnost pořadatelů pochodu z organizace Open House. Pro ty se v narůstající homofobní atmosféře a tváří v tvář výhrůžkám a násilí stalo uskutečnění pochodu mnohem podstatnější záležitostí než pouze vyjádřením svobodného názoru. Režisér Nitzan Gilady přináší unikátní pohled na přípravu festivalu oslavující toleranci v prostředí konzervativní společnosti, která nepřipouští žádnou diskusi na téma menšin s odlišnou sexuální orientací.

ŠKORPIONI / The Scorpions, a Home Movie / Srbsko / 2007 / 52 min. Sál Břetislava Bakaly | 14.3. – 19:30

Škorpioni byly paramilitantní jednotky zodpovědné za vraždění a etnické čistky během válek na území bývalé Jugoslávie. Tyto útvary byly sestaveny hlavně ze srbských dobrovolníků a používány na nejspínavější práci daleko za rámcem Ženevské konvence. Operovaly pod zvláštním velením za tichého souhlasu srbské vlády a prezidenta Slobodana Miloševiče. Dokument Škorpioni drsně vypovídá o tragédii válek v Chorvatsku, Bosně a Kosovu, o etnických čistkách a vraždění civilistů. Z velké části jej tvoří záběry z operací natočené samotnými vojáky, které jsou doplněny o osobní svědectví některých z nich. Ať už byly motivy vojáků-kameramanů pro zaznamenávání válečných hrůz jakékoliv, vedle obrázků každodenního života jednotky se dochovaly také šokující záběry zacházení se zajatci, včetně popravy šesti bosenských muslimů v roce 1995 ve Srebrenici. Poprvé byly promítány před Mezinárodním soudním tribunálem v Haagu především jako důkaz provázanosti paramilitantních jednotek vrahů s vládou v Bělehradě.

ŠPINAVÉ OBRAZY / Dirty Pictures / Velká Británie, Palestina / 2006 / 14 min. Kino Art – velký sál | 13.3. – 17:00

Špinavé obrazy jsou sedmým dílem série Hotelových deníků jednoho z nejvýznamnějších a nejoceňovanějších experimentálních dokumentaristů - Johna Smitha. Minimalistickým stylem nás Smith vtáhne do atmosféry svého hotelového pokoje, nacházejícího se nejdříve v Betlémě a poté ve východním Jeruzalémě. V jediném nepřerušovaném záběru na stropní desku rozpohybovanou průvanem a na vybavení hotelového pokoje nás režisér v dlouhém monologu seznamuje třeba se svými názory na existenci checkpointů. Odcizené prostředí hotelového pokoje zneklidňujícím způsobem koresponduje s naším nezúčastněným vnímáním světových konfliktů, jež nám útržkovitě předkládá televizní zpravodajství. Výmluvný záběr z okna hotelu na zeď, oddělující území Palestiny okupované Izraelem, pak už žádný komentář nepotřebuje.

V BARKINGU JSOU VŠICHNI BÍLÍ / All White In Barking / VB / 2007 / 73 min. Kino Art – velký sál | 11.3. – 19:00

Obyvatelé londýnského předměstí Barking se obtížně smiřují s desetitisícovým přílivem přistěhovalců z celého světa. Starousedlíci Susan a Jeff ani nezdraví své nigerijské sousedy, protože „nejsou jako oni“. Dave se stal aktivistou Britské nacionalistické strany za bělošský Barking, třebaže obě jeho dcery si našly vztah právě k mužům, proti nimž on brojí. Naopak židovský majitel butiku Monty, který kdysi přežil holocaust, udržuje zvláštní vztah s černou ošetřovatelkou Betty. Dokument V Barkingu jsou všichni bílí řiblížuje s nečekaným humorem postoje starousedlíků vůči novým, kulturně odlišným sousedům. Autor Marc Isaacs ovšem nikoho neodsuzuje, spíše se snaží porozumět logice překotně se proměňující komunity a někdy až grotesknímu překonávání psychických bariér mezi kulturami. Obyvatele přitom chytá za slova, aby bezděčně odhalil jejich xenofobní postoje, vznikající z neznalosti či z pocitu ohrožení.

V KOTLI / Hot House / Izrael / 2006 / 89 min.

Kino Art – velký sál | 10.3. – 21:00

Počátkem roku 2006 vyhrálo ve volbách do palestinského parlamentu militantní hnutí Hamás, které porazilo do té doby vládnoucí Fatáh. Mnoho kandidátů do parlamentu si odpykávalo v době voleb i po nich tresty odnětí svobody v izraelských věznicích; většina z nich za trestné činy proti Izraeli, především za podíly na sebevražedných útocích. Mezi vězni byli však také přední představitelé politických stran a hnutí. V prostředí věznic dochází k zásadním výměnám názorů o budoucnosti Palestiny – z odsouzených se formují skupiny a buňky provázané do dokonalých sítí. Izraelské kriminály se tak stávají inkubátory palestinského nacionalismu, kde se formuje ideologie a posilují politické síly, jež svým vlivem sahají daleko za vězeňské zdi.

Unikátní dokument Šimona Dotana vystihuje podstatu problému roztržitého legitimní politické reprezentace Palestiny, která se aktivizuje skrytě, v izraelských věznicích, nikoli transparentně na veřejných politických diskusích. Dotan se vyhýbá zjednodušujícímu pohledu na otázky terorismu a v intimních výpovědích přibližuje motivy i pozadí sebevražedných atentátů a jejich organizátorů.

Sál Břetislava Bakaly | 12.3. – 19:30 | KC Starý Pivovar 13.3. – 18:00

VE STÍNU PROROKA / Shadow of the Holy Book / Finsko / 2007 / 90 min.

Kdy a jak je možné vydělat překladem a vydáním neprodejně knihy stovky milionů dolarů? Nejspíš pouze v případě knihy jménem Ruhnama, což je absurdní propagandistické dílo turkmenského diktátora Saparmurata Niyazova Turkmenbašiho. Režisér snímku Ve stínu Proroka Arto Halonen se svým nezaměnitelným investigativním způsobem pokusil rozplést vazby mezi velkými světovými korporacemi na straně jedné a miliardovými zakázkami v Turkmenistánu na straně druhé. Klíčem k hledání souvislostí se mu stala právě Ruhnama, „svatá“ kniha diktátora Turkmenbašiho. Halonen satiricky vykresluje absurdní podobu diktatury v Nyazově Turkmenistánu, kterou konfrontuje s realitou světa tvrdého nadnárodního byznysu, jež se neštítí v honbě za ziskem využít všech prostředků, jak se zalíbit vládám a prezidentům. Zajímavě a do detailu ukazuje důmyslné obranné aparáty společností, které prostřednictvím erudovaných tiskových mluvčích a PR oddělení prezentují pouze žádoucí mediální obraz a současně vytváří hradbu před dotěrnými otázkami na nepříjemná témata.

WAR/DANCE / USA / 2006 / 105 min.

Kino Art – velký sál | 15.3. – 19:00

Každý rok se více než dvacet tisíc škol v Ugandě účastní národní hudební soutěže, v níž děti předvádějí umění tradiční hudby i tance svých kmenů. V roce 2005 postoupila do celostátního finále v Kampale škola ze severní provincie Patongo, rozvrácené dvacetiletou občanskou válkou. Odhadem dva miliony lidí a dvě stě tisíc sirotků přežívá v táborech, střežených vojáky před bandami rebelů takzvané Lord's Resistance Army. Do svých domovů se vrátit nemohou. Poetický dokument sleduje děti traumatizované letitým konfliktem na cestě za nečekaným hudebním triumfem. Mnohé z nich, jako Rose (13 let), Nancy (14 let) a Dominic (14 let), byly svědky poprav svých rodičů, či dokonce uneseny rebely a přinuceny k zabíjení. Dramaticky vystavěný příběh ale vypovídá o univerzální síle hudby, s jejíž pomocí mohou děti kmene Acholi unikat válečným bolestem a znovu nalézat svou důstojnost. Film zaujme svým vizuálně podmanivým výrazem, který skvěle podtrhuje hudební doprovod.

ZA DÁRFÚR! / Darfur Now / USA / 2007 / 92 min.

Kino Art – velký sál | 12.3. – 19:00

Oblast Dárfúr ve východním Súdánu je jedním z nejproblematictějších míst současného světa. Členové milice Janjaweed podporované vládou prezidenta Bašíra provádějí etnické čistky, vraždí a znásilňují. I přes proklamace politiků a mezinárodní snahy genocidu v Dárfúru zastavit zůstává situace na místě bezútěšná. Dokumentární velkofilm režiséra Teda Brauna Darfur Now přináší pohled na osudy šesti lidí, které boj za ukončení vraždění v Dárfúru spojil (ve filmu vystupuje např. Luis Moreno-Ocampo). V několika dějových liniích snímek demonstruje, jak odlišné, a přesto podobně obtížné bitvy se svádějí na různých bitevních polích současného světa. Tedy nejenom přímo v Dárfúru, i když záběry z přeplněných uprchlických táborů nebo rozhovory s ozbrojenými povstanci bojujícími proti milicím jsou opravdu výmluvné. Neméně vypovídající jsou ale i zdokumentované snahy hollywoodských hvězd, jako jsou Don Cheadle a George Cloony, přesvědčit světové politiky k nátlaku na súdánskou vládu či zoufale pomalá a frustrující práce Mezinárodního trestního soudu, který má dárfúrské zločiny vyšetřovat.

ZAPOMENUTÍ BLÁZNI / Forgotten Fools / Nizozemí / 2006 / 59 min.

Kino Art – velký sál | 15.3. – 17:00

V červenci roku 1992 vyhnala válka v Bosně skupinku pacientů psychiatrické léčebny v Jakeši z jejich země. Od roku 1996 žijí v čistých, ale nehostinných pokojích v části střediska pro uprchlíky v Debrecínu. Tvůrci snímku navázali kontakt s těmito lidmi, kteří netouží po ničem jiném než se vrátit domů. Promlouvají s nimi i v přítomnosti

lékařů podivujících se nad tím, že se pro ně v celé zemi nenajde jediné místo. Později se v Bosně dokonce setkají s psychiatrem z bývalého ústavu: staré videozáznamy ukazují válkou zpusťšenou budovu a bloumající pacienty neschopné utéct. Sentimentální zpěv ve zvukové stopě doprovází obraz cesty vedoucí zasněženou zemí, v níž tvůrci navštívili rodiny tří pacientů a tváří tvář je postavili před přání jejich příbuzných. Reakce jsou ale vždy podobné a nenajde se v nich ani náznak odpovědnosti: nikdo z nich nechtěl vědět, že postižení byli poslání do Maďarska. A protože Bosna nemá dostatek lékařů ani léků, je podle názoru jednotlivých rodin i ředitele nové léčebny vlastně lepší, když „zapomenutí blázni“ v Maďarsku zůstanou.

ZLOČIN A TREST / Crime and Punishment / Čína / 2007 / 123 min.

Kino Art – velký sál | 12.3. – 21:00

Dnešní Čína, to nejsou jen hypermoderní městské komplexy a odvážně koncipovaná sportoviště, která vidáme v médiích. Film Zločin a trest poskytuje nečekaně autentický a všednodenní pohled na mikrosvět policejní stanice z pohraničí, kam zatím čínský ekonomický boom nezasáhl. Posílené pořádkové jednotky mají bojovat s kriminalitou, ovšem i přes všechnu příčinnost jsou výsledky mladých nezkušených policistů často rozpačité, až groteskní. Mentálně postižený muž je přivolá domů k mrtvole, kterou objevil v posteli. Z nebožtíka se nakonec vyklube jen zmuchlaná peřina. Naopak podezřelého z loupeže nepřímějí strážníci k výpovědi ani pomoci násilí, protože je zřejmě němý. Dlouhé záběry režiséra Zhao Lianga postupně odkrývají opravdové lidské osudy a klíčová témata vycepané, rozporuplné a dravé Číny. Vtipný snímek, jehož komika je často až mrazivá, umožní nahlédnout, jak sociální strukturu společnosti ovlivňuje všudypřítomná policejní represe.

ZTRACENÁ DOVOLENÁ / Lost Holiday / Česká republika / 2007 / 84 min.

KC Starý Pivovar 13.3. – 20:00

V celovečerní dokumentární detektivce Ztracená dovolená se režisérka Lucie Králová a její pátrací skupina vydává po stopách fotografií z dvaadvaceti negativů nalezených v kufru vyhozeném do kontejneru ve švédském městě Göteborg. Snímky zachycují šest Asiatů, pózujících pro objektiv fotoaparátu na nejrůznějších místech země – nad fjordy, na rozkvetlých lukách, ale i u helikoptér a námořních lodí... Kdo jsou lidé na fotografiích? Jde o pouhé turisty, nebo o nebezpečné špiony? Lze z pouhých obrázků vyčíst národnost, profesi, poslání a charakter zvěčněných lidí? Usnadňuje nám to svět plný moderních a vyspělých komunikačních technologií? A proč je to vlastně důležité? Kam až člověk může při takovémto pátrání zajít a co všechno může zjistit? Kdo všechno a proč je schopný jít po několika málo indiciích? A jak různě může být jejich úsilí vykládáno? Režisérka Lucie Králová za tento film získala v loňském roce cenu na Mezinárodním filmovém festivalu v Karlových Varech za nejlepší dokumentární film nad třicet minut.

ŽELEZNÉ DÁMY LIBÉRIE / Iron Ladies of Liberia / USA / 2007 / 77 min.

Kino Art – malý sál | 14.3. – 20:00

Po čtrnácti letech občanské války byla 16. ledna 2006 do prezidentského úřadu v Libérii oficiálně uvedena Ellen Johnsonová Sirleafová, která se tak stala první svobodně zvolenou ženou v čele nejen tohoto státu, ale v Africe vůbec. Mnoho voličů (a zejména voliček) ji vnímalo jako pozitivní symbol a jako osobnost, která dá do pořádku zemi zničenou bojujícími muži. Sirleafová, přezdívaná „Železná lady afrického kontinentu“, absolventka Harvardu, která získala zkušenosti jako ministryně financí, pracovnice OSN a ekonomka Světové banky, po svém nástupu prosadila do vlády a důležitých úřadů rovněž řadu dalších výjimečných žen. Podaří se jim společně prosadit fungující demokracii a mír? Navíc v zemi, ve které dominují muži a představa ženy jako hlavy státu je pro řadu z nich stále nepřijatelná! V čem mohou být úspěšnější? Snímek sleduje jeden rok v životě těchto žen, které se musejí vyrovnávat s nesnadnými úkoly. Tvůrci dokumentu měli umožněn přístup na řadu politických jednání a kromě zásadních politických kroků se jim podařilo zachytit především osobní stránku liberijských politiků.

Kino Art – velký sál | 11.3. – 19:00 | Kino Art – malý sál | 15.3. – 18:00

ŽIRAF V NESNÁZÍCH / Giraffe in the Rain / Belgie, Francie / 2007 / 12 min.

Jednoho dne Žirafa zjistila, že jí místní samovládce odpojil vodu. Jakmile se postavila proti jeho nespravedlivému činu, byla vyhoštěna ze své domoviny. Přijetí v nové zemi nebylo jednoduché. Po nekonečném čekání na podání žádosti o azyl ji v novém podnájmu přivítaly podezřívavé pohledy nevrle majitelky domu. A když jí druhý den pro její cizí původ odmítali v jedné práci za druhou, začala propadat zoufalství. Až když poznala přátelského psiho zahradníka a v nové práci využila svůj dlouhý krk, zasvitlo jí na lepší časy. Ke šťastnému životu v nové zemi je však zapotřebí kladné vyřízení žádosti o azyl... Hravý animovaný snímek režisérky Pascale Hecquetové s řadou vtipných momentů výstižně ukazuje typické překážky, se kterými se musí v nové zemi vypořádat téměř každý imigrant, Žirafu nevyjímaje.